

Anlatamam Kendimi

— sagir · 28 Kasım 2012

ANLATAMAM KENDİMİ

Seyrederken aynada mutlu-mutsuz yüzümü,
Bu ömür denen takvim bitecektir sormadan.
Ertelenmiş tövbeler örselerken özümü,
Ruhum bedenden çıkıp gidecektir sormadan.

Zamanın akışında bir meçhul vakte kalır...
Anlatamam kendimi içimde ukde kalır,

Bu gölgeler mülkünün umarsız pazarında,
Fikirlerim biçilir mantığın hızarında.
Bir suçlu mahkûm gibi sevgili nazarında,
Efkârım duman duman tütecektir sormadan.

Duygular vadisinde akıl yedekte kalır,
Anlatamam kendimi içimde ukde kalır.

Her seher gün doğanda beni bende aradım,
Gülmedi kem talihim, yâr olmadı muradım.
Ne bir dostu yaradım ne kendime yaradım.
Nefsin hilesi beni ütecektir sormadan.

Kâinat aynasında cismim bir nokta kalır,
Anlatamam kendimi içimde ukde kalır.

Zonklatırken beynimi bir ummalı tefekkür,
Tekmil düşüncelerim gâhî esir gâhî hür,
Cevapsız suallerin felsefesine yürür,
Bu ömür denen rüya yitecektir sormadan.

Bana ait tüm sırlar gayrı felekte kalır,
Anlatamam kendimi içimde ukde kalır.

İbrahim Sağır